

oblik in zanimivih hidroloških pojavov smo obiskali tudi 22 jam, v glavnem aktivne-vodne, večino tistih, v katerih določajo norveški kolegi starost kapnikov ter preučujejo ledeniške sedimente v jamah. Obiskali smo tudi najdaljšo norveško jamo Okshola (dolga 11 km in preko 300 m globoka) ter ledeno jamo Svarthamarhola, ki je le 150 m nad morjem, a so v njej velike količine ledu. To je obenem edina Norveška jama, ki se lahko tudi po velikosti (volumnu) prostorov meri z dinarskimi jamami: glavni del te jame je 600 m dolg in 20–70 m širok rov!

V muzeju mesta Mo i Rana smo se srečali s speleologi norveškega in švedskega sveta ter jim s pomočjo diapozitivov predstavili kras in kraško podzemlje svojih dežel.

Poznavanje norveškega krasa je pomembno dopolnilo k razumevanju našega alpskega krasa in na tej podlagi si je veliko lažje predstavljati dogajanja v alpskem krasu pri nas med poledenitvijo. Pomemben prispevek simpozija je tudi utrditev in navezava stikov z raziskovalci alpskega krasa po svetu, predvsem pa z norveškimi tovariši.

Andrej Kranjc

Simpozij podkomisije »Rural Development in Highlands and High-latitude Zones« v okviru Komisije za ruralni razvoj pri Mednarodni geografski zvezi — Barcelona, 27. junij — 2. julij 1983.

Leto dni po zasedanju podkomisije na Laponskem (Finska) je oddelek za geografijo univerze v Barceloni pod vodstvom dr. Roser M a j o r a l o v e organiziral posvet, ki se ga je udeležilo blizu 40 geografov iz 14 držav Evrope, Sev. Amerike in Azije (Japonska). Program, namenjen problematiki turizma in transformaciji ruralnega načina življenja, je vseboval teoretični in terenski del. Referenti so predstavili več kot 20 prispevkov, v katerih so obravnavali predvsem metodologijo raziskav in aktualne družbene probleme gorskih območij, tako v Pirenejih kot v tropskem, subtropskem in subpolarnem pasu. Vsebinski poudarek je bil na transformaciji podeželske pokrajine, izrabi naravnih virov in turizmu. Terensko delo je zajelo ogled živinorejske farme, kooperacijskega obrata mlečnih izdelkov, kmetijskega šolstva, prečrpalne hidrocentrale in turistične infrastrukture na relaciji Alt Urgell — Andorra — Pallars — Vall d'Aran.

Posvetovanja sta se udeležila iz Jugoslavije Metod V o j v o d a in podpisani. Prvi je poročal o problemih slovenskega alpskega gospodarstva, drugi o sodobnih spremembah izrabe ruralnega prostora in ruralnega načina življenja v Sloveniji.

Na zasedanju so predlagali, da dobi sedanja podkomisija, ki jo vodi prof. dr. Uuno V a r j o z univerze v Oulu, status samostojne komisije Mednarodne geografske zveze.

Borut Belec

III. Jugoslovansko—poljski geografski seminar

Dolgoletno sodelovanje med številnimi poljskimi in jugoslovanskimi geografi ter inštitucijami je imelo vseskozi težišče na sodelovanju med inštitutom Poljske akademije nauk iz Varšave in slovenskimi geografskimi inštitucijami, vsebinsko pa na problematiki agrarne izrabe zemlje in agrarnega prostora na sploh. Zadnja leta se je vsebina sodelovanja širila na področja urbanizacije, degradacije okolja in migracij prebivalstva, kar je bila tudi vsebina obeh predhodnih seminarjev v Makedoniji in Varšavi. Tretji jugoslovansko-poljski seminar naj bi imel težišče na obravnavi migracij iz podeželja v mesta in s tem povezanih prostorskih posledic, še zlasti na podeželju in v kmetijstvu. Vendar se v glavnem nihče ni držal dogovorjene problematike. Poljski geografi so namreč predstavili izsledke svojih proučevanj kmetijskih sistemov, kmetijske pridelave in